

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ДРЖАВНЕ УПРАВЕ
И ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ
Београд, Бирчанинова 6
Број: 011-00-447/2016-20
Датум: 09. децембар 2016. године

СТАЛНА КОНФЕРЕНЦИЈА ГРАДОВА И ОПШТИНА

Поводом Вашег дописа којим сте се обратили овом министарству са молбом за достављање мишљења у вези питања која се односе на примену Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“, број 21/16), Министарство државне управе и локалне самоуправе даје следеће мишљење о примени прописа:

У вези питања које се односи на Жалбену комисију која је уређена одредбама чл.177-182. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе у смислу да Жалбена комисија може имати највише три члана или да примена члана 177. Закона, подразумева да Жалбена комисија ради, односно одлучује у саставу од три члана а може имати и више чланова, имајући у виду могућност да изабрани чланови комисије буду у потенцијалном сукобу интереса и у том случају потребу за њиховим изузећем у складу са чланом 180. Закона, указујемо на следеће:

Према члану 172. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, жалбена комисија у јединици локалне самоуправе је колегијални орган који у другом степену одлучује о жалбама службеника. На основу члана 177. став 1. и 2. Закона, жалбена комисија је у свом раду самостална и ради у саставу од три члана, одлучује већином од укупног броја чланова и доноси Пословник о раду.

Даље је Законом одређено да жалбену комисију образује Веће (члан 173. став 1.), при чему је Веће дужно да при именовању чланова жалбене комисије води рачуна о томе да најмање два члана жалбене комисије морају да имају стечено високо образовање из научне области правне науке на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, мастер струковним студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету, са најмање пет година радног искуства у струци (члан 178. став 1).

Према томе, из ових законских одредби произилази да жалбена комисија мора да ради и одлучује по жалбама у саставу од три члана, при чему одлуке доноси већином гласова својих чланова. Закон није прописао ни у једној одредби да Веће мора да именује само три члана жалбене комисије, већ је дефинисан број чланова потребан за одлучивање комисије. Стога сматрамо да је могуће да Веће именује и већи број чланова жалбене комисије а да ће при раду и одлучивању о конкретним жалбама, жалбена комисија радити у саставу од три члана. Број чланова жалбене комисије треба да зависи од обима посла у јединицама

локалне самоуправе. Такође, Веће мора имати у виду и могуће изузеће члана жалбене комисије у складу са законом, те у тој ситуацији мора постојати бар још један члан који ће омогућити да жалбена комисија ради у саставу од три члана. Како законом није посебно регулисан евентуални поступак избора члана жалбене комисије уместо изузетог, то додатно оправдава становиште да Веће може именовати и више од три члана жалбене комисије.

У вези питања које се односи на примену члана 178. став 5. Закона, односно у вези начина исплате накнаде за рад чланова жалбених комисија указујемо на следеће:

Према члану 178. став 5. Закона, чланови жалбених комисија имају право на накнаду за рад, чију висину одређује Веће.

Из термиолошке али и суштинске одреднице ове накнаде, произилази да се она даје за рад који обаве чланови жалбене комисије. Рад чланова жалбене комисије дефинисан је кроз њихову надлежност, а то је одлучивање о жалбама службеника на решења којима се одлучује о њиховим правима и дужностима, као и о жалбама учесника интерног и јавног конкурса.

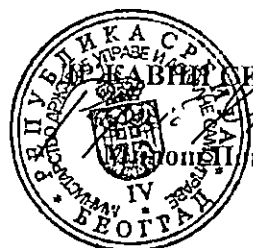
Стога, по нашем мишљењу које се заснива на законском решењу о врсти накнаде - која се даје за рад а не за само чланство у комисији, ова накнада се може одредити члановима само за остварено учешће у конкретним одлукама по жалбама. Начин исплате ове накнаде би сходно томе требало везивати за конкретне одлуке чланова жалбене комисије у жалбеним поступцима, које треба да се исплаћују на месечном или другом периодичном нивоу које одреди Веће. Из начина рада сличних жалбених комисија које су формиране у складу са Законом о државним службеницима, произилази да се накнаде сваког члана комисије везују за број обрађених предмета. Стога је могуће да број обрађених одлука од стране једног члана комисије након седнице комисије, а на основу поступања тог члана у трочлавној комисији као известиоца по предмету, представља један од реалних основа за одређивање накнаде. Наравно, могуће је да се одреди и неки други критеријум за одређивање ове накнаде, али се при томе мора водити рачуна да се накнада даје за остварени рад у комисији.

Поводом питања које се односи на положај помоћника председника општина и градоначелника, у смислу ограничења предвиђених Законом о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник РС”, број 68/15), односно питања да ли помоћници председника општина и градоначелника улазе у укупан број запослених на одређено време (у 10% од укупног броја на неодређено) или да напред наведена лица не улазе ни у једну од ових категорија, већ да њихова позиција није део максималног броја запослених нити броја запослених на одређено време указујемо на следеће:

Чланом 10. став 3. тачка 10) Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору је прописано да у максималан број од 10% од укупног броја запослених, односно у минимум 10 лица за послодавца који имају мање од 100 запослених, не улазе лица ангажована на одређено време у складу са посебним законима (у области научноистраживачког рада, високог образовања, Правосудној академији, у области одбране и другим областима у којима наведена врста ангажовања не подлеже ограничењима утврђеним општим прописима о раду).

Према члану 70. Закона о запосленима у АП и ЈЛС, радни однос може се засновати и за време чије трајање је унапред одређено (радни однос на одређено време), између осталих основа и на радним местима у кабинету градоначелника, председника општине или председника градске општине, док траје дужност тих изабраних лица (помоћници градоначелника, односно председника општине као и друга лица која заснивају радни однос на радним местима у кабинету).

Како помоћници председника општине или градоначелника заснивају радни однос на одређено време, а ова врста уговора подлеже законској регулативи када су у питању ограничења запошљавања у јавном сектору, то значи да се закон примењује и на помоћнике. Како је законом о запосленима у АП или ЈЛС регулисано да уговори са помоћницима трају док траје дужност председника општине или градоначелника, то они спадају у лица ангажована на одређено време у складу са посебним законима који не подлежу ограничењима утврђеним Законом о раду за рад на одређено време, тако да њихове уговоре не би требало рачунати у ограничење од 10% из Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору.

ЈАВНИ СЕКРЕТАР

Др Милош Поповић